

TIHOMIR TRIŠIĆ

Kako je Tijanić utrošio milijardu evra?

Agencija za borbu protiv korupcije je aktom od 11. 8. 2010. godine zatražila od Aleksandra Tijanića da dostavi spisak funkcionera RTS-a koji su zatečeni na dužnosti sa danom 1. 1. 2010. godine. Aleksandar Tijanić nije izvršio tu zakonsku obavezu, što bi omladinci rekli, iskulirao ih je

Ovih dana Englezi su zaokupljeni aferom u kojoj je jedan list, koji je izlazio 168 godina, prva žrtva u skandalu u kojem je Rupert Mardok, medijski magnat, očigledno prekoračio crvene linije normalnog medijskog poslovanja. Njegov tabloid "News on the World" prisluškivao je preko 4.000 ličnosti, i na taj način dolazio do materijala za objavljivanje. Pri tom je pravio kombinacije sa vodećim političkim liderima Engleske, i na određeni način određivao ko će biti pobednik, a ko gubitnik na izborima. Elite, i političke i poslovne, vrtele su se oko njega znajući da je njegova, Mardokova, moć dobar saveznik za ostvarenje njihovih interesa, i katastrofalan neprijatelj ukoliko se nađu na suprotstavljenim stranama. I sve se to dešava u Velikoj Britaniji, a deluje kao da se cela ta afera može desiti samo nekim "banana republikama", na koje i mi ponekad ličimo, a da je u izgrađenim društvima, demokratskim, sa jakim institucijama i pravnom tradicijom, tako nešto nemoguće. Pokazalo se da je moguće, pokazalo se da su ljudi kvarna roba u svim državama na svetu, i da to nije ekskluzivna karakteristika malih lopovskih režima, već i velikih sila.

Nekako sa eskalacijom odnosa u Londonu eskalirali su odnosi i u Beogradu. Istina, nije skandal ni blizu tako prljav i komplikovan, niti je Aleksandar Tijanić Rupert Mardok, ali je svakako reč o direktoru naše najveće medijske kompanije u zemlji – Radiodifuzne ustanove Radio-televizije Srbije, kako glasi ceo naziv RTS-a.

Agencija za borbu protiv korupcije je aktom od 11. 8. 2010. godine zatražila od Aleksandra Tijanića da dostavi spisak funkcionera RTS-a koji su zatečeni na dužnosti sa danom 1. 1. 2010. godine. Aleksandar Tijanić nije izvršio tu zakonsku obavezu, što bi omladinci rekli, iskulirao ih je.

Potom je Agencija za borbu protiv korupcije prvostepenim rešenjem od 15. 10. 2010. godine izrekla meru upozorenja, i naložila Aleksandru Tijaniću da dostavi izveštaj o njegovoj ličnoj imovini i prihodima, kao i drugi funkcioneri u RTS-u.

Drugostepenim rešenjem Agencije za borbu protiv korupcije od 20. 4. 2011.

Agencija je odbacila žalbu Aleksandra Tijanića od 5. 4. 2011. godine kao neosnovanu, i izrekla mu meru još jednom, meru upozorenja.

Potom je Agencija za borbu protiv korupcije odbila i njegovu žalbu na rešenje Agencije od 6. 6. 2011. godine, kojom mu je izrečena mera javnog objavljivanja preporuke za razrešenje sa funkcije generalnog direktora RDU RTS. Predlog Aleksandra Tijanića za ponavljanje upravnog postupka, koji je Agencija vo-

U toj epizodi pitaće se Aleksandar Tijanić i kako su vršene javne nabavke na RTS-u, kako je glavni urednik informativnog programa Nenad Lj. Stefanović istovremeno, i na današnji dan, suvlasnik medijske kompanije koja posluje sa RTS-om, a istovremeno je Stefanovićeva kompanija kod kompanije Miroslava Miškovića zadužena za 370.000 evra, i da li je to možda neki od brojnih razloga zašto postoje takvi otpori na RTS-u da se Agenciji za borbu protiv korupcije prijave prihodi i imovina funkcionera

dila, ona je odbacila svojim zaključkom 12. 7. 2011. godine, kao i njegovu žalbu, i uputila ga na jedini preostali pravni lek, a to je pokretanje upravnog spora tužbom pred Upravnim sudom u Beogradu u roku od 30 dana. Aleksandar Tijanić se žalio na svako od navedenih rešenja, čak je dostavio u svoju odbranu, potkrepljujući svoje žalbe, dopise pravnog savetnika EU za radiodifuziju, i zamenika odeljenja za međunarodne poslove mađarske televizije, koji su zauzeli stav prema njihovom iskustvu da direktor javnog medijskog servisa nije državni službenik. Iz tog razloga, pošto je on zapravo novinar, a ne državni funkcioner, ni ne podleže odredbama Zakona o Agenciji protiv korupcije, koji nalaže svim funkcionerima postavljenim, izabranim i imenovanim u organe ustanova i preduzeća kojima je osnivač država.

Ovog puta Tijanić nije ispaio mnogo pametan, a ni mnogo jak, što nije bila njegova karakteristika do sada. Ne vidim pravni razlog zbog kojeg ne želi da prijavi svoju imovinu i prihode kao i njegovi saradnici na RTS-u. Izlaže se ismevanju cele stručne javnosti koristeći argumentaciju da su direktori medijskog servisa novinari. Valjda su oni nalik na bele medvede, a ne državni funkcioneri? S obzirom na to da rukovode i upravljaju državnim televizijom šta drugo mogu da budu, gledano iz ugla borbe protiv korupcije.

Put kojim je ovog puta krenuo lukavi Aleksandar Tijanić jeste promašena taktika osuđena na propast, što samo po sebi govori da je on ili ostario ili su mu refleksi počeli slabiti, kao i njegov do sada fenomenalan nagon ka samoodržanju.

Scenario je sledeći: Aleksandar Tijanić je do sada "odradio" i Miloševića i Miru, Zorana Đinđića i Bogoljuba Karića, Vojislava Koštunicu, Borisa Tadića i obojicu marketing gospodara Srbije, i

mnoge moćne igrače srpske političke, poslovne elite i raznih drugih elita. Njihove tajne i sadejstvo sa njima često puta su mu bili voda kojom je hranio i zalivao svoje stablo, njegova krošnja je rasla, rasla i toliko porasla da ta krošnja i to drvo baca veliki hlad i time onemogućava malom drveću da se razvije, da ga sunce ogreje. To Vam je ko iz one biblijske priče o Davidu i Golijatu, naizgled slabašan David je odneo pobjedu nad moćnim Golijatom. U Tijanićevom slučaju David je počeo da seče samo deblo, veličina krošnje i visina i snaga drveta ga mnogo ne interesuju, jer za razliku od onog Davida koji se služio pračkom, ovaj se služi motornom testerom i malo je verovatno da će Aleksandar Tijanić shvatiti šta mu se dešava pre negoli to bude prekasno.

Možda o ovom scenariju nemam dovoljno saznanja, ali o jednom drugom siguran sam da imam, a taj će verovatno da se uklopi sa ovim gore iznetim. Posle ove epizode sa Agencijom za borbu protiv korupcije, i njegovog stava da ne želi da prijavi svoju imovinu i prihode, sledi epizoda kako je Aleksandar Tijanić za sve ove godine od kada je direktor RTS-a utrošio oko milijardu evra koji su prošli kroz RTS pod njegovim rukovođenjem. To je praktično zbir svih prihoda RTS-a po završnim računima od kad on njime upravlja. Kako je sklapao ugovore i prodavao marketing prostor, kako je poslovao sa koprodukcijama, kako izgleda saradnja sa Inteza, Unicredit i Raiffeisen bankom i bankama iz inostranstva od kojih je uzimao kredite, kako su se oročavali depoziti RTS-a u domaćim bankama, kako su se delile tkz. varijabile, posebne sume novca koje su dobijali neki iz oligarhije zaposlenih pod knjigovodstvenom šifrom u RTS-u koju vode kao stimulatívni dodatak – prijem razlike i ispravka manje isplaćenih primanja, a na čijim iznosima bi im pozavideo i Boris Tadić, jer je njegova plata manja od mnogih “privilegovanih” u RTS-u. U toj epizodi pitaće se Aleksandar Tijanić i kako su vršene javne nabavke na RTS-u, kako je glavni urednik informativnog programa Nenad Lj. Stefanović istovremeno, i na današnji dan, suvlasnik medijske kompanije koja posluje sa RTS-om, a istovremeno je Stefanovićeve kompanija kod kompanije Miroslava Miškovića zadužena za 370.000 evra, i da li je to možda neki od brojnih razloga zašto postoje takvi otpori na RTS-u da se Agenciji za borbu protiv korupcije prijave prihodi i imovina funkcionera.

Zato me čudi Aleksandar Tijanić, taj lukavi i gorostasni novinar od kojeg bi generacije mogle svašta da saznaju i nauče. Čudi me kako sa svojom 61 godinom, i toliko bogatim životnim iskustvom, sa toliko ličnih pobjeda, ne zna gde je crvena linija na koju je zagazio, i zbog koje je sve bliži sudbini Golijata.